

О. Г. Мукомела

Лакиза Іван Никифорович

ЛАКИЗА Іван Никифорович (25. 03. 1895, містечко Козинець Радом. губ., нині Польща – 02. 11. 1938, м. Новосибірськ, РФ) – публіцист. Навч. у Київ. університеті. 1918 вступив до УПСР (боротьбистів), навесні 1920 перейшов до ВКП(б). Був комісаром бригади і полку в Червоній армії, працював інструктором Київ. губерн. і секр. Тарашан. й Уман. повіт. комітетів партії. Від 1925 – завідувач відділу друку Київ. губкому партії, голова Київ. філії Держвидаву, ред. г. «Пролетарська правда», чл. редколегії ж. «Життя й революція» та «Глобус». 1929 переїхав до Харкова, де працював ред. «Книгоспілки», заст. гол. ред. видавництва «Література і мистецтво». Опублікував низку літ.-критич. і публіцист. статей у г. «Більшовик», «Пролетарська правда», ж. «Гарт», «Глобус», «Життя й революція», «Політфронт» та ін. Автор кн. «М. Коцюбинський» (1928), «Лічилка» (1929), «Тарас Григорович Шевченко» (1929; 1931), «Закарпатська Україна» (1930; усі – Харків). 19 грудня 1934 заарешт. у Москві, етапований до Києва, 14 жовтня 1935 за звинуваченням у підготовці разом з [Костем Буревієм](#) терорист. акту проти Й. Сталіна засудж. до 10-ти р. позбавлення волі. Покарання відбував у таборах Сибіру (РФ). 2 листопада 1938 засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1957.

Державний архів

Архів СБУ. Спр. П-69861.

Рекомендована література

1. Підгайний Л. Іван Лакиза. Письменник і критик. Статті // Гарт. 1929. № 7–8;
2. Роженько М. М., Богацька Е. Л. Сосни Биківні свідчать: злочин проти людства. К., 1999.

Бібліографічний опис:

Лакиза Іван Никифорович / О. Г. Мукомела // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53093>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).